

Goede morgen,

Wat had ik mij deze dag anders voorgesteld. Deze dag, zondag 7 juni 2020. Na een lange tijd weer een dienst mogen verzorgen in de Baptisten Gemeente Elim in Drachten. Bijna twee jaar lang moest ik de gemaakte afspraken om hier te spreken, afzeggen vanwege ziekte, afspraken die waren gemaakt onder voorbehoud van mijn situatie op dat moment.

En nu is het zover. En weer is het niet zoals ik het gedacht had. Niet fysiek in de kerk aan de Zuidkade. Niet oog in oog met u in de kerkzaal. Geen gesprekjes vooraf, geen feedback waarin de aanwezigheid van elkaar ervaart.

Maar kijkend naar jezelf op een beeldschermje binnen de muren van je eigen huis. Geen liederen die je samen zingt. Geen reacties op vragen die in het kader van de samenkomst worden gesteld. Niet dat bijzondere, bijna niet te beschrijven gevoel van verbondenheid. Niet het samen bidden om de aanwezigheid van de Heer, die aanwezigheid die vaak zo duidelijk merkbaar is.

Vanmorgen niet, zoals bij ons gebruikelijk is op de eerste zondag van de maand, het samen vieren van de maaltijd van de Heer. Het samen delen van het brood en de wijn, daarmee uitdrukking dat we een gemeenschap vormen. Niet zomaar een groepje mensen bij elkaar, maar samen gemeente zijn. Samen die gemeenschap ervaren die er is bij de gratie van God, die in die symbolen van Brood en Wijn zich openbaart als metgezel, als levende aanwezige in de vorm van Zijn Geest.

Ik had het mij allemaal anders voorgesteld. Wij, met elkaar, hadden het ons allemaal anders voorgesteld.

Door de corona-crisis is het leven erg veranderd. Niets is meer zoals het was. Niets is meer vanzelfsprekend. Elkaar als groet omhelzen, het elkaar een hand geven, hand in hand dat mooie lied zingen...het is allemaal niet meer mogelijk. En voor hoe lang? En hoe zal het er in het kader van het nieuwe normaal er allemaal uit gaan zien, er allemaal gaan veranderen. Ik weet het niet, het ligt in de nabije toekomst verscholen. Maar nu? Nu leven we veelal binnen de muren van ons eigen huis. Met zo min mogelijk fysiek contact met anderen. In een, in ons geval, zelfgekozen vorm van isolatie.

Maar het wereldgebeuren gaat niet aan ons voorbij. We worden nauwkeurig op de hoogte gehouden wat er zich allemaal afspeelt buiten de muren van ons eigen huis.

Berichten van lijden en dood, berichten van angst voor besmetting met het virus, De wijze waarmee onze overheid omgaat met deze bedreiging van de volksgezondheid. Hoe andere bronnen daar weer over van mening verschillen en soms het opmerkingen komen die frustrerend op je over komen. Boos makend. De, overigens best wel belangrijke economie, stellen boven het belang van de kwetsbare groepen in onze samenleving.

Maar ook blijmakende beelden van mensen die zich met hart en ziel inzetten voor de gezondheidsbelangen van de medemens. Hartverwarmend, blij makend.

In mijn eigen leven hebben de psalmen vaak een bijzondere rol gespeeld. Vaak putte ik daaruit als vanuit een bron van vers, koel water. De Psalmen als een bron van eeuwenoude

ervaringen van mensen met het verhaal van Gods omgang met de mensen. Een eeuwenoude weergave van ervaringen en gevoelens die je als mens bij voortduring hebt. Dat je daarin niet uniek bent. Dat datgene wat je ervaart kennelijk bij het menszijn hoort in het licht van je geloof in God.

Er werd mij, gedurende mijn ziekte periode, eens gevraagd naar de Psalm die mij het meest aansprak. Voor mij was dat Psalm 8. "Heer, onze Heer, hoe machtig is uw naam op heel de aarde." Een belijdenis die bij mij opborrelt in moeilijke tijden. Dat ik, dat wij in moeilijke tijden ons deel mogen weten van dat grotere geheel. Die prachtige natuur, die bijzondere dierenwereld, de pracht en praal van bloemen en planten. De sterren en de maan, het heelal, wanneer je in duisternis omhoog kijkt. Het wonderbaarlijke decor waarin je mag leven, zelfs wanneer je het erg moeilijk hebt of ernstig ziek bent. Dat je daarin de aanwezigheid van God in je leven mag ervaren.

Psalm 8, de ervaringen van een dichter die op zijn bijzondere wijze in staat is dat gevoel in woorden vast te leggen. Het is dan ook geen wonder dat die Psalm wordt gevolgd door Psalm 9. Alle facetten van het leven, van het geloofsleven, op een rijtje zettend die bij de dichter leiden tot een lofzang gericht op God. Wat God voor de dichter betekent, wat hij, kijkend naar alles wat er in de wereld gebeurt, toeschrijft aan de hem tot lofprijzing gedwongen daden van God.

Alles wat er in de wereld gebeurt...het is niet de wijze waarop ik Gods hand zie in het wereldgebeuren. In de frustratie die dat wereldgebeuren ook teweegbrengt. Kijkend hoe vandaag sommige machthebbers omgaan met de medemens. Hoe het coronavirus wordt aangewend voor politieke belangen en politieke doeleinden. Hoe vanuit het conservatisme de komst van het virus betekenis wordt gegeven als zijnde een straf van Godswege. Als of wij, volgens rabbijn Lody van de Kamp, dat zouden kunnen weten. Terwijl we nog niet in staat zijn om de boekhouding te kennen van de bevriende kruidenier om de hoek...

En dan is er Psalm 10. "Waarom, Heer, bent u zo ver en verbergt u zich in tijden van nood?" Ik kan mij uit mijn jonge jaren herinneren dat je dat soort vragen niet mocht stellen. Dat was en is in sommige kringen nog steeds "not done". Als je het niet begreep dan kwam de opmerking dat Gods wegen ondoorgrondelijk zijn vaak als antwoord.

Waarom? Waarom Heer? De twijfel? Een teken van ongeloof? Ik denk het niet. Ik las ergens dat het stellen van de waaromvraag juist een teken is van het je vast willen houden aan het geloof. Dat geeft mij troost. Dat geeft mij moed. Dat geeft mij rust. Dat het geoorloofd is om vragend te geloven. Voor mij, voor u, voor jou. Voor ons als gemeente. Want is dat niet wat we willen zijn en willen doen? Vragend geloven? Samen vragend onderweg zijn. In al die twijfel die het leven van alle dag teweegbrengt, elkaar mogen ontmoeten en beleven. Elkaar ook mogen bevragen. Maar bovenal elkaar mogen vasthouden.

Vorige week vierden we het feest van Pinksteren. Het feest van de Adem van God. Die Adem van God die merkbaar is als de zuchtje frisse wind op een hete zwoele avond. De Geest van God. Die we vandaag zo graag hadden willen voelen en delen in de symbolen van brood en wijn. Als teken van verbondenheid. Van het bij elkaar horen. Zelfs in tijden van fysieke afstand.

Ik lees u een gebed van de hand van Huub Oosterhuis uit zijn boek "Kom Bevrijden"

Wie zullen wij aanbidden

Wie zullen wij aanbidden en geloven
En wie is onze woorden waard
En groter dan ons hart?
Als er een God is die mensen liefheeft
Hoe is zijn naam?

Gij die weet wat in ons is
En ook verstaat wat nooit gezegd kan worden,
Hoor onze ziel die wacht en bidt
En die zich went en keert en zoekt naar U.

Gij met uw naam onnoembaar, God,
Woord onberekenbaar
Droom dwaasheid kracht bevrijding.
Gij die uw weg gaat ongezien
God van vreemdelingen, niemand,
God van mensen, lopend vuur,
Gij ongehoord in deze wereld –
Wees geloofwaardig hier en nu
Of ooit één ogenblik,
Open de deuren van uw licht
Dat wij u zien.

Open de deuren van ons hart
Ontknoop de touwen die ons binden
Machten van duisternis wanhoop geweld.
Gij die bevrijder wordt genoemd, waarom
Moeten wij slaven zijn, knechten van oorlog,
Zijn wij gevangen in elkaars handen,
Mensen die slaan en worden geslagen,
Doden en sterven.

Als het geen droom geen leugen is
Wat ons gezegd is,
Dat er goed land zal zijn -
Een stad van bomen als een tuin
Met woningen voor iedereen,
Geef ons dan daar te komen
En zet voor ons een tafel neer
En geef ons brood
Dat als een lichaam voedt.

Als er een weg is naar U toe, een mens,

Richt onze voeten dan, geef ons die mens.

Als hij het is, Jezus uit Nazaret,
Als er geen ander te verwachten is
Dan hij die heel zijn ziel gegeven heeft,
Als water uitgestoten werd,
Een lam geslacht,
Stuk brood gebroken, beker wijn gedronken,

Als dat dan leven is voor deze wereld.
Geef ons, rondom dit brood en deze beker,
De kracht om hem te zijn,
En dat door ons, in ons,
Uw Naam worde geleefd, geheiligd,
Uw koninkrijk van vrede komen zal,
Brood van gerechtigheid, mensen voor mensen,
Uw wil gedaan wordt, nieuwe hemel, nieuwe aarde –
Open die deur die niemand sluiten kan.

Als gij God zijt
Die de mensen liefheeft,
Open ons dan voor U.

Amen